

Útek do slobody prináša len vlastné opätovné väzenie

Transformácia vedomia pokračuje naďalej. Každý z nás to prežíva inak a zároveň sú jedinci s podobnými zážitkami, skúsenosťami. V tomto procese často prichádza skôr či neskôr potreba riešenia slobody nášho bytia. Ako ozvena sa stále častejšie vtedy v našich hlavách ozýva vzorec správania „SLOBODA“.

Vnímam, že je jedno, či je to človečik zaoberajúci sa duchovnom, alebo len bežným životom. Podvedome akoby cítili, že sloboda im prinesie šťastie. To pravé šťastie. Väčšinou je to veľmi silné emočné volanie. Až tak silné, že sme schopný búrať za sebou mosty, zanechať rodiny, prácu, priateľov. Jednoducho povedané všetko a všetkých, ak nám neprítakávajú, nepodporujú nás v našom konaní. Iný názor často takýto jedinci berú veľmi osobne ako útok na seba.

Viem, je to cesta ku slobode. Je na čase, aby sme sa všetci nejako oslobodili, dosiahli slobodu. Najprv by sme si mali ale uvedomiť, o akej slobode sa bavíme. Akú slobodu riešime. Čo sa máme naozaj naučiť, aby sme dosiahli tú pravú slobodu.

Najčastejšie ľudia riešia svoju vonkajšiu slobodu. Chcú sa oslobodiť od niekoho, alebo od niečoho. Myslia si (často tvrdia, že to aj cítia), že práve to, či ono im bráni dosiahnuť slobodu. Slobodu, ktorá im prinesie zároveň šťastie. Rád by som podotkol, že je to len ich vlastná ilúzia. Pokiaľ teraz niekoho napadlo, či si to všetko uvedomujem aj ja, čo píšem a či sa vidím v mojom živote, tak im odkazujem ihneď, že áno. Robiť chyby je ľudské. Viem, že ten kto sa chce ponaučiť, sa ponaučí. Viem pochopiť aj takých, ktorí sú týraný či už fyzicky, alebo psychicky a cítia potrebu sa oslobodiť. Netvrdím, že sa nemáme oslobodiť od takýchto tyranov. No mali by sme najprv niečo iné vyriešiť.

Sloboda neznamená byť sám a neznamená žiť sám, páliť za sebou všetko. Ved' práve preto často keď sa oslobodíme od niekoho ideme skôr či neskôr do ďalšieho vzťahu. Po čase ale môžeme zistiť, že sme opäť v tej istej neslobode, v akej sme boli pred tým. Niektorí už tento kruhový objazd života absolvovali, niektorých to ešte len čaká a niektorí akurát do neho vstupujú.

Tak čo máme robiť, aby sme dosiahli slobodu? Začnime najprv riešiť našu vnútornú slobodu. Tá nás hľadá už dosť dlho. Od kedy? Chcete to naozaj vedieť? Od prenatálneho veku a samozrejme aj v rámci našich minulých životov. Akurát teraz dozrel čas, aby sme to začali vážne riešiť.

Z minulých životov (pokiaľ na ne veríte) sme si priniesli určité dohody, sľuby, ktoré treba začať riešiť. Ved' práve preto sa k sebe priťahujeme, aby sme ich vyriešili. Vyčistili našu cestu, aby sme mohli pokračovať ďalej ku ozajstnej slobode. V tomto prípade sa niekedy lúčime aj s niektorými vecami, nielen s ľuďmi. No dá sa to aj inak riešiť? Určite áno. Začnime hľadať, čo nám zrkadlí tento človek, vec, situácia a čo mám urobiť, aby sa to vyriešilo s láskou. To isté platí aj v terajšom živote. V čom ma sklamal a prečo tento môj blízky človek. V tomto prípade sú to naši rodičia, deti, partneri.

Tu by sme mali asi začať používať Hooponopono. Odpustiť najprv sebe a až potom tomu druhému. Mali by sme si uvedomiť, že všetko to, čo sa deje v našich životoch, alebo už udialo, bolo pre moje dobro a bolo potrebné, aby som sa naučil niečo, čo je dané v mojom životnom pláne, či v kolektívnom pláne ľudstva. Žiadajme našich duchovných sprievodcov o pomoc a rady. Prosme AA Michaela, AA Metatrona o preŕatie pút, ktoré nám už neslúžia. Žiadajme Matku Máriu, Gaiu o vedenie, liečenie našich bolestí, rán. Rovnako poprosme Stvoriteľa o odpustenie pokiaľ sme konali voči jeho zákonom.

Z vlastných skúseností viem, že existuje krátkodobá sloboda, čo je vlastne len ilúzia. Potom existuje úplná sloboda, kedy vidíme, cítime, čo sa nás týka a čo nie. V úplnej slobode nás už nikto nemôže manipulovať a rovnako to platí aj na náš rozum, ktorý najčastejšie má pocit straty slobody z našich vnútorných strachov, nevedomostí, bolestí. A aby som nezabudol, najhoršie je ak si neveríme. Viete koľko strachov si vtedy vytvárame a zákerne ich prenášame na našich partnerov? Ved' najľahšie je obviňovať niekoho, než vidieť vlastné strachy .

Odpustite, odpustite sebe prosím. Proste o nadhľad, precítenie situácie a riešte seba a nie toho druhého. Viem, pre niektorých bude ťažké prijať, že to „zlé“ čo nám priniesol život prostredníctvom niekoho, tak za to môžem len ja. Bolo to pre mňa učivo ktoré som buď som to zvládol, alebo nie s možným opakovaním. Akonáhle toto pochopíme a očistíme sa, jednoducho už nebude potreba opätovnej lekcie. Až vtedy sa úplne oslobodíme od tohto učiva, lekcie. Až potom dokážete naplno odpustiť aj tomu druhému. Aj keď nebudete spolu žiť, budete jeden druhého ľúbiť, akceptovať, v láske si dávať navzájom úctu a slobodu.

Áno, žime v láske s láskou v slobode a slobodne a k tomu nepotrebujeme ani seba a ani druhému robiť zle. Milujem nás všetkých.

S láskou Apukhe.

Pre <http://gaia2010.sk/> 1.9.2014 napísal: Ján Bálint Apukhe. Tento článok môže byť ďalej šírený, kopírovaný v neskrátenej, neupravenej podobe a len pre nekomerčné účely, pokiaľ bude pripojená celá táto poznámka aj s aktívnymi odkazmi. Ďakujem za pochopenie.